

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

หัวใจนี้มีแต่คุณล้วน ๆ

สรูปผ้าป่าทองคำ ดอลลาร์ เงินบาท ที่จังหวัดเชียงใหม่ แพร่ พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ ถึงวันที่ ๒๐ มกรา ๔๙ เงินบาท ๗,๕๔๖,๓๑๘ บาท ดอลลาร์ ๓,๒๕๗ ดอลล่าร์ ทองคำได้ ๙ กิโล ๔๑ บาท ๘๗ สตางค์ ทองคำที่เป็นน้ำไหล ชิมหลอมแล้วและยังไม่ได้หลอมถึงวันที่ ๒๐ มกรา เมื่อวานนี้ ได้ทองคำ ๒๒๖ กิโล ๘ บาท ๗๙ สตางค์ สมบัตินี้เพื่อชาติเพื่อคลังหลวง แล้วกระจายออกไปเพื่อชาติเรา หลวงตาตะเกียงตะกายจะเป็นจะตาย หลวงตาไม่ได้สนใจกับนี้แม้แต่บาทหนึ่งนะ ท่านทั้งหลายพิจารณาซิ เราทำประโยชน์เพื่อโลกเราทำจริง ๆ ทุกข์ยากลำบากทุกอย่างเรา เสียสละ อย่างที่วานี้ไปไหนนี่ ออกช่วยชาติ ทองคำเข้าคลังหลวงร้อยทั้งร้อยตลอดมา

ดอลลาร์เข้าคลังหลวงต้องแบ่งออกมาช่วยชาติ กระจายออกไปทั่วๆ ไปบ้าง สำหรับเงินสดเข้าคลังหลวงเพียงเล็กน้อย จากนั้นออกช่วยชาติทั้งนั้น เราพยายามช่วยจริง ๆ ทุกอย่างช่วยโลก กิริยาที่แสดงออกนี้เราพูดจริง ๆ ที่จะมีเจตนาให้เป็นโทษต่อโลก แม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่มี กิริยาที่แสดงออกเพื่อผลเพื่อประโยชน์ เพื่อความดีงาม สำหรับผู้เกี่ยวข้องกับเราเท่านั้น เราทำจริง ๆ

ทองที่ไปเชียงใหม่คราวนี้ก็ได้อั่ง ๙ กิโล ไม่ใช่เล่นนะ เราไป ๘ คืน ๙ วัน ทองคำเราก็ได้ ๙ กิโล ๔๑ บาท ๘๗ สตางค์ ก็ได้เยอะ นี้จะเข้าคลังหลวงทั้งนั้นแหละ ดอลลาร์เหล่านี้ช่วยเงินไทย ไม่ได้เข้าคลังหลวงแล้ว เราก็ประกาศแล้วแต่ต้น ที่เรามอบ ดอลลาร์เสร็จเรียบร้อยแล้ว ต่อไปนี้เราจะไม่ได้มอบอีก เพราะเราคิดไปหมดแล้วว่า ดอลลาร์จะได้นำไปช่วยเงินสดเงินไทยเราเพื่อช่วยโลก เราก็ประกาศออกไป ต่อไปนี้ ดอลลาร์ไม่แน่นอนะ บอกอย่างนั้น ก็ไม่แน่นอนจริง ๆ ที่นี้ออกช่วยโลก คือเงินไทยไม่พอ อย่างเทศน์ว่าการเหล่านี้ไปไหน ออกช่วยชาติ แต่เราไปนี้ก็กระจัดกระจาย ตามขอเรื่อย ๆ ตั้งแต่ออกนี้ถึงเชียงใหม่แล้วย้อนกลับมา ตามขอเรื่อย

ที่ปรากฏเวลานี้ก็ตา ที่ไปเชียงใหม่คราวนี้มี ๔ รายที่เขาตามขอเรา เขาก็จะ ทราบแหละว่าเราช่วยโลก เพราะฉะนั้นเขาถึงตามเรื่อย ตาก็ดูเหมือนสามสี่ราย ถ้าราย ไหนเป็นที่แน่นอนทุกอย่างแล้วระหว่างหมอกับคนไข้ และการผ่าตัดจะได้ผลด้วยแล้ว เรามอบให้ตามที่เขาเรียกเท่าไร คนไข้ผ่าตัดอะไรเรียบร้อยแล้ว คือต้องยืนยันกันตอนที่ว่า ผ่าแล้วต้องเห็น ถ้าไม่เห็นไม่รับ เห็น เขาวางั้น เขายืนยันมาจากหมอ เอาค่าผ่าเท่าไร ว่าเท่านั้น เราก็ให้แล้วก็เผื่ออีก ๆ ตลอดตั้งแต่ไปเรื่อย มีหน้าซ้ำเสียไว้อุปุก็ไอ้หยองก็

ตามขอเพื่อหมา โห ไอ้ปุกก็ยั้งตามเราไปเรื่อย ๆ มันคงโทรศัพท์ไปบอกเพื่อนมัน นี่ หลวงตาใหญ่ไปแล้วนะ ใหญ่อะไร ใหญ่ด้วยความสงสารสัตว์

หลวงตาใหญ่ไปทางภาคเหนืออะ เอาดี ๆ นะพวกเรา ให้รอดต้อนรับท่านด้วยการขอ เรื่อยเลยนะ หมาก็ตามไป แต่หมาเราเลยไม่ให้เพราะมันไม่ไหวจริงๆ คือเป็นระยะ ๆ ขอไป ตาดูเหมือน ๔ รายหรือไง รายที่ให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยมีรายหนึ่งที่แน่นแล้ว พอเขาได้เงินก็ร้องไห้แล้วก็หัวเราะ ที่นี้จะได้เห็นหน้าลูกละ คือไปกับลูกชาย อยู่ลำปาง พอมอบเงินให้แล้วเขาพอใจ น้ำตาร่วง จากนั้นก็หัวเราะ จะได้เห็นหน้าลูกชาย เออ เห็นหมदनั้นแหละ เราก็มองข้างหน้าก็เห็น ข้างหลังก็เห็น เราบอกรึเลย แล้วเขาก็กลับในคืนวันนั้น ตามเราไปนั่น ไปที่ไหนตามไปจนกระทั่งถึงดอยสะเก็ด ไปทันกันที่นั่น เราให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ดูว่า ๘ หมื่นห้า นี่สมบูรณ์ หมอเขาเอาเท่านั้น ๆ เราให้เท่านั้น แล้วเพื่อไว้อีกเท่านั้นรวม ๘ หมื่นห้าพัน แล้วก็รายละเอียดสามพันตามความจำเป็นมากน้อย ถ้าหากว่าแน่นอนแล้วเราก็ให้เต็มเม็ดเต็มส่วน

เช่นอย่างลำปางนี้เราให้ ๗ หมื่นห้าหรือไง เราให้ ๘ หมื่นห้าไปเลย เพื่อใช้สอยด้วยความจำเป็น มีหลายรายนะตา แล้วโคราซาก็ไปเจอที่เขาคือ อันนี้ให้ไม่ได้มาก สองหมื่น ไปหาหมอแล้วกลับมา ไม่ได้เป็นความแน่นอน เราให้เพียงสองหมื่น อย่างนั้นแหละ ถ้าที่ไหนแน่นอนแล้วให้เต็ม ๆ ถ้าให้กะเป็นอย่างนั้น ถ้าไม่ให้ไม่ให้ นี่ไม่เหมือนใคร ไม่ว่าที่ไหนนะ มันคงออกข่าวกัน หลวงตาไปไหนผู้ที่ตามขอเป็นสายยาวเหยียดเลย ไปกรุงเทพฯก็เหมือนกัน ที่กรุงเทพฯก็ตาเยอะ เราช่วย ๆ ไปเชียงใหม่คราวนี้ก็เยอะ พวกตา หมาก็มาข่มขู่ด้วย ไม่ให้ บอกตรง ๆ เลยไม่ให้ หมาในวัดก็เต็มอยู่แล้ว จะให้เรามาตามหาเลี้ยงหมานอกวัดอะไรอีก ไม่ให้ ดูเหตุผลไม่เพียงพอ

เหมือนอย่างว่าได้ทราบได้ว่าใครขอได้ก็ขอบ้าง ความหมายว่าฉัน ใครขอได้เราก็ขอบ้าง ทางนั้นขอบ้าง ทางนี้ก็ไม่ให้บ้าง เพราะที่ให้ให้ไปเรื่อย ๆ ที่นี้ก็ให้บ้าง ไม่ให้บ้างนะ แก้กัน คือฟังเหตุผล เราช่วยจริงๆ เรื่องช่วยโลกไม่สงสัยพี่น้องทั้งหลาย เราบอกรตรง ๆ เลย หัวใจนี้ไม่มีโทษ มีแต่คุณล้วน ๆ จะแสดงอากัปกิริยาอะไรๆ ต่อผู้ใด ต่อบุคคล ต่อสัตว์ ต่อหมูต่อหมา เป็นคุณต่อสิ่งนั้นๆ ทั้งนั้น นอกจากผู้ นั้นจะไปตีความหมายผิดไป อันนี้ผิดได้นะ แต่เจตนาที่เป็นบุญเป็นคุณเป็นธรรมนี้เต็มเม็ดเต็มส่วน ที่แสดงออกต่อบุคคลและสัตว์ทั่วๆ ไป นอกจากเขาจะตีความหมายผิด พุดผิดไปตามหลักของเราที่แสดงออก ผิดได้อย่างนั้น

ไปที่ไหน ๆ มันลำบากนะ เขาก็พอใจที่เขาใจมันเราไปได้ไปให้เขา แต่เราที่คิดเพื่อประโยชน์แก่โลกกว้างแสนกว้างนี้ มันเข้ากันไม่ได้กับงานแต่ละงานเท่ากำป็น ๆ เทียบกันอย่างนั้นนะ พออันไหนที่พอย่นก็ย่น อันไหนพอปัดออกก็ปัดไม่เอา เพราะ

ส่วนใหญ่ที่เราจะต้องแบกหามมีอยู่เยอะะ นั้น ต้องทำอย่างนั้น ไม่ใช่ไปเฉยๆ เราจะไปที่ไหนๆ ก็ตาม บรรดาลูกศิษย์ลูกหาขอร้องอย่างนั้นขอร้องอย่างนี้เราก็เห็นใจ แต่เราที่พิจารณาในตัวของเราแล้วก่อนที่จะแสดงออกๆ แต่กิริยาการไปมาต่างๆ นี่เป็นต้น เราพิจารณาเต็มสติเต็มส่วนแล้วเราค่อยออกของเราเอง การขอร้องบรรดาลูกศิษย์ทั้งหลายเราเห็นใจ แต่นั่นมันอยู่ผิวเผิน ที่มาขอร้องต่างๆ กับเราอยู่ผิวๆ เผินๆ แต่ที่เป็นความจำเป็นและแม่นยำอยู่กับหัวใจเรา เราพิจารณาเรียบร้อยแล้วเราก็ก่อนๆ เราพิจารณานี้ทั้งหมดแล้วค่อยออกก็ไม่เคยผิดด้วย

ถ้ามีคนอื่นคนใดเจตนาดีของเขาเราก็กินใจไว้ แต่ว่าหลักใหญ่อยู่ที่ใจของเราจะพิจารณา สมควรมากน้อยเพียงไรจะออกตรงนี้ๆ ถนัดมากถูกไม่ผิด ตามคนอื่นขอร้องเป็นเจตนาดีก็ตามผิดได้ถ้าไม่ใช่เราคิดเอง พิจารณาเอง ออกเอง ทำเองอย่างนี้ไม่เคยผิด เพราะฉะนั้นเราจึงขอความเห็นใจจากบรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลาย การขอร้องว่าถ้าเราเท่านั้นแก่แล้วๆ ไปไหนลำบากลำบากนอยากจะให้พักให้ผ่อน นี่เป็นเจตนาของบรรดาลูกศิษย์ทั้งหลายที่มีต่อเรา เราเห็นใจ แต่เจตนาเหล่านี้กับความจริงที่เราพิจารณารับผิดชอบในตัวเอง คือหัวใจของเราที่เรารับผิดชอบตลอดเวลา อันใดที่ถนัดใจแล้วออกๆ ไม่ผิด ไม่เคยผิด จะเป็นกิริยาที่แสดงตาบ้างก็ตามไม่ผิด อยู่ในนี้ออกจากนี้ไม่ผิด แต่กิริยาภายนอกที่ให้แสดงตามีได้เพราะคนมีกิเลสย่อมตีความหมายไปผิดได้

นี่พูดจริงๆ ไม่มีกิเลส แสดงอะไรออกไปเป็นความจริงล้วนๆ แม้จะแสดงหูแสดงตาบ้างก็ไม่แสดงธรรม นั้นอยู่ตรงนี้นะ เราเอาจุดนี้ต่างหาก เหนือเป็นประมาณ เรื่องธรรมภายในจิตใจต้องเป็นเจ้าของรับผิดชอบเจ้าของเอง จะให้คนอื่นมารับผิดชอบหรือมาอะไรนี้ไม่ค่อยได้เรื่องละ วันนั้นก็เยอะมากกันจากทางไหนๆ กันบ้าง พวกมันมาสนใจอรรถธรรมบ้างนะ มาแก๊งๆ ก้างๆ เพราะมาเต็มแล้วแทนที่จะได้มีความยิ้มแย้มแจ่มใสสงเคราะห์สงหาอรรถธรรม ด้วยความราบรื่นดีงามจากใจ กลับขัดกันตรงนั้นขัดตรงนี้ ตาหยาบๆ ภายนอกก็เห็น

แก๊งๆ ก้างๆ นี่แสดงให้เห็นชัดเจนว่าไม่เคยมีธรรมในใจเลย นั้น เหมือนสัตว์ตัวหนึ่ง ที่ผิดสัตว์ทั้งหลายบ้างก็คือสัตว์มนุษย์ไม่มีทาง ผิดกันเท่านั้น กิริยานั้นหมาสู้ไม่ได้เข้าใจใหม่ หมาเขาไม่มีอะไรเขาเป็นสัตว์ มนุษย์แท้ๆ เป็นกิริยาเหมือนหมาเลวกว่าหมานั้นนะเอาตรงนี้นะ โถ ทุกแบบ นี่ละโทษแห่งความไม่มีธรรมเข้าแฝงใจเลยเป็นอย่างนี้ให้ท่านทั้งหลายจำเอานะ ถ้ามีธรรมเข้าแทรกในใจๆ แล้วจะเป็นของสดสวยงดงาม ออกมาตามส่วนของธรรมที่มีมากน้อย ถ้าไม่มีเลยนี้หมาเดือตร้อนมาก เพราะอะไร ก็มันจะเป็นเหมือนหมา แต่มันไม่มีหางละซิที่นี้ ไม่มีหางก็ไปรบกวนหมา ไปหาตัดเอา

ทางหามาใส่ทางตัวเอง หมาเลยเดือดร้อนเพราะมนุษย์แล้วไม่มีธรรม หมาไม่มีธรรม ไม่เดือดร้อนนะ มนุษย์ไม่มีธรรมนี้เดือดร้อนมาก ท่านทั้งหลายจำเอานะ

พูดสอนท่านทั้งหลาย สอนด้วยเจตนาหวังดีเพื่ออรรถเพื่อธรรมเพื่อคุณเพื่อประโยชน์ อย่าไปเข้าใจว่าหลวงตาบ้วนนี้พูดกระแทกแตกตันกระทบบคนนั้นคนนี้ ไม่กระทบบใคร กระทบบกับกิเลสที่อยู่หัวใจสัตว์ แก่เข้าไปตรงนั้นชะล้างเข้าไปตรงนั้น ถ้ากระทบบกระทบบกันตรงนั้นแหละ ก็มีเท่านั้นเราไม่มีอะไรกับโลก พูดให้เต็มสัดเต็มส่วนที่มันจวนจะตายแล้วเวลานี้ พูดให้ชัดเจน ใครจะมามีอะไร ๆ กับเรา เราบอกตรง ๆ ว่าเราไม่มีบอกตรง ๆ

กิริยาที่อยู่กับโลกนี้ก็คือสมมุติได้แก่ร่างกายมี ก็แสดงตามความเห็นของโลก ยอมรับไม่ยอมรับ ก็มีซัด ๆ ซ่อง ๆ บ้าง สะดวกบ้าง ชมบ้างติบ้างเป็นธรรมดา นี่เป็นเรื่องของโลกเขาอยู่ด้วยกันอย่างนี้ ธรรมชาตินั้นไม่มี สิ่งเหล่านี้ไม่มี เอามาใช้กับโลกมันก็แสดงกับโลกนั้นแหละ เพราะโลกเขาชอบแสงเสมอ แต่ของดี ๆ จริง ๆ เขาไม่ชอบ ถ้าเป็นเรื่องแสงเขาชอบมาก วันนี้ก็พูดเพียงเท่านั้นละ ต่อไปนี้จะให้ศีลให้พร ผู้ภาวนาก็ให้ภาวนา อย่ามาเหยาะ ๆ แหยะ ๆ เก้ง ๆ ก้าง ๆ ให้ขวางหูขวางตานะ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz